

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 20NcCb/4/2007
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2007200149
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Božena Husárová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2007200149.25

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Boženy Husárovej a členov JUDr. Róberta Foltána a JUDr. Ľubomíra Bundzela v právnej veci žalobcu: Ing. Milan Podhradský PhD., bytom Jánošíkova 13, Šaľa, zast. advokátkou JUDr. Dagmar Matuškovou, AK Búdkova 12, Bratislava proti žalovanej: W. N., bytom I. XX, G., zast. advokátom JUDr. Jánom Minárikom, Ipeľská 15, Bratislava, pobočka Nám. Sv. Michala 11, Hlohovec, o určenie neplatnosti právnych úkonov takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a .**

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou domáhal určenia, že zmluva o prevode obchodného podielu, ktorý mal v spoločnosti KC Dierovňa s.r.o. Trnava a ktorý previedol dňa 22.5.2001 na žalovanú, ako i dodatok č. 2 k spoločenskej zmluve spoločnosti KC Dierovňa spol. s r.o. Trnava zo dňa 22.5.2001 sú neplatnými právnymi úkonmi, pretože ich vykonal proti svojej vôli a pod nátlakom, keď bol jemu neznámymi osobami privezený na neznáme miesto a pod hrozbou vyhrážky možného násillia smerujúceho voči nemu a jeho dcére oba dokumenty podpísal. Pravosť podpisov overovala dňa 22.5.2001 JUDr. K., (v tom čase s priezviskom K.), notárska koncipientka notárky JUDr. Čečotovej so sídlom v Hlohovci, ktorej pri podpisovaní ukázal spútané ruky čím naznačoval, že koná pod násillím a podpísal sa iným spôsobom, ako sa podpisoval zvyčajne.

Naliehavý právny záujem na takomto určení odvodzoval z následného konania žalovanej, ktorá sa na základe takto podpísaných listín bude domáhať zápisu zmien v obchodnom registri v časti spoločníka i konateľa. Právne úkony, ktoré neurobil slobodne ale pod nátlakom sú však podľa § 37 ods. 1 Obč. zák. absolútne neplatné a neplatné sú i podľa § 40 ods. 1 Obč. zák. pre nedostatok formy, keď spojenie jednotlivých hárkov zmluvy o prevode obchodného podielu len kovovou sponou je nedostačujúce, k čomu poukázal na stanovisko občianskoprávneho kolégia NS SR prijatého pod sp.zn. Cpj 33/01, ktoré sa síce týka zmluvy o prevode nehnuteľností, ale ktoré je možné aplikovať aj na zmluvu o prevode obchodného podielu. Žalobca pravdivosť svojich tvrdení o násillí smerovanom voči nemu podložil i poukazom na to, že jeho manželka v tom čase bola matrikárkou v Šali, tiež mohla jeho podpis overiť, preto nebolo dôvodné, ak by konal dobrovoľne, aby podpisy prišla overiť notárska koncipientka a nepožiadala by o vykonanie týchto úkonom priamo manželku.

Žalobca dával do pozornosti konajúceho súdu i šetrenie orgánmi činnými v trestnom konaní, ktoré súvisí s jeho prinútením listinné dokumenty podpísať, v tejto veci je podaná obžaloba a vedie sa trestné konanie voči žalovanej obvinenej spoločne s O. L. z trestného činu obmedzovania osobnej slobody na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 7T/36/2010, ktoré konanie zatiaľ nie je právoplatne skončené a súbežne začalo tiež vyšetrovanie aj Ministerstvo vnútra SR Prezídium PZ, národná kriminálna agentúra Bratislava v trestnej veci vydierania v súbehu s trestným činom obmedzovania osobnej slobody, lúpeže

a neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla pod ČVS:PPZ-49/NKA-PZ-BA-2012, ktoré z dôvodu neustálených páchatel'ov vydieračského únosu je síce prerušené, ale nie je zastavené.

Žalovaná žiadala návrh zamietnuť, skutočnosti uvádzané žalobcom označila za nepravdivé, zavádzajúce, žalobca zmluvu o prevode obchodného podielu ako i dodatok č. 2 k spoločenskej zmluve podpísal dobrovoľne v priestoroch kamenosochárstva v meste Trnava, ktoré patrili O. L., podpisy overila JUDr. K. a žalobcovi bola vyplatená v zmluve uvedená cena za prevod obchodného podielu.

Krajský súd v Trnave v konaní vedenom pôvodne pod sp. zn. 20Cb 30/2001 o veci rozhodol rozsudkom č.k. 20Cb 30/01-152 zo dňa 23.5.2002 a návrh zamietol.

Na základe odvolania žalobcu Najvyšší súd SR rozsudkom č.k. 5Obo 209/02-199 zo dňa 10.11.2003 rozsudok Krajského súdu Trnava zmenil a žalobe v celom jej rozsahu vyhovel.

Proti rozsudku Najvyššieho súdu SR č.k. 5Obo 209/02-199 podala žalovaná dovolenie, na základe ktorého dovolací súd rozsudkom č.k. 1ObdoV 11/2004-286 zo dňa 31.1.2005 rozsudok Najvyššieho súdu SR č.k. 5Obo 209/02-199 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Najvyšší súd SR konajúci ako súd odvolací ďalším rozsudkom č.k. 2Obo 94/05-314 zo dňa 18.5.2005 rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 20Cb/30/2001 -152 zo dňa 23.5.2002 opäť zmenil a rozhodol, že zmluva o prevode obchodného podielu a dodatok č. 2 k spoločenskej zmluve sú neplatné právne úkony.

Na základe ďalšieho dovolania žalovanej Najvyšší súd SR ako súd dovolací rozsudkom č.k. 2ObdoV 86/2005-348 zo dňa 31.1.2007 rozsudok Najvyššieho súdu SR č.k. 2Obo 94/05-314 zo dňa 18.5.2005 a zároveň aj rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 20Cb 30/01-152 zo dňa 23.5.2002 zrušil a vrátil Krajskému súdu v Trnave na ďalšie konanie.

V uvedenom rozhodnutí dovolací súd vyslovil, že na platnosť zmluvy o prevode obchodného podielu v konkrétnom prípade nebol potrebný súhlas valného zhromaždenia, ako už bolo konštatované i v inom konaní, v ktorom Najvyšší súd SR rozhodnutím vydanom pod sp. zn. 1ObdoV 76/2005-259 zo dňa 24.11.2006 uviedol, že spoločenská zmluva spoločnosti KC Dierovňa s.r.o. nepodmienila prevod obchodného podielu súhlasom valného zhromaždenia, ale súhlasom druhého spoločníka, pričom spoločenská zmluva nevyžadovala, aby musel byť súhlas druhého spoločníka daný formálnym spôsobom na valnom zhromaždení, keď v čase podpísania zmluvy o prevode obchodného podielu, neplatnosti ktorého úkonu sa žalobca v tomto konaní domáhal, mala spoločnosť len jediného spoločníka - žalobcu, z toho dôvodu na prevod jeho obchodného podielu nebol potrebný súhlas valného zhromaždenia a jedinou podmienkou platnosti zmluvy o prevode obchodného podielu bola zákonom vyžadovaná a zákonným spôsobom prejavená vôľa zmluvných strán.

Vzhľadom na jednoznačne vyslovené právne závery dovolacieho súdu ako súdu vyššieho stupňa, ktorým je nižší súd viazaný sa Krajský súd v Trnave ako súd prvého stupňa už nezaoberal posudzovaním, či na platnosť zmluvy o prevode obchodného podielu bol resp. nebol potrebný súhlas valného zhromaždenia z 22.5.2001, pretože žalovaná v čase uzatvárania zmluvy o prevode obchodného podielu nebola v postavení spoločníčky obchodnej spoločnosti vzhľadom k tomu, že obchodný podiel zomrelého O. N., jej manžela a spoločníka na ňu titulom dedenia neprešiel, preto neuvedenie vyhlásenia v zmluve o prevode obchodného podielu, podľa ktorého žalovaná pristupuje k spoločenskej zmluve nezakladá neplatnosť tejto zmluvy (č.l. 351).

Krajský súd v Trnave následne doplnil dokazovanie a vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 20NcCb/4/2007-662 zo dňa 9.12.2008, ktorým návrh z dôvodu nepreukázania žalobcom tvrdených skutočností o podpísaní listín pod nátlakom zamietol.

Na základe žalobcom podaného odvolania odvolací súd uznesením č.k. 5Obo/34/2009-956 zo dňa 29.04.2011 rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie, keď vytkol prvostupňovému súdu, že z rozhodnutia nevyplýva, ako vyhodnotil skutočnosti zistené z vyšetrovacích spisov a z trestných konaní vedených proti žalovanej, ktoré môžu mať pre posúdenie platnosti právnych úkonov význam, neporovnal výpovede žalobcu, žalovanej a v konaní vypočutých svedkov tak, aby mal skutkovo preukázané, či bol žalobca k podpísaniu dokladov prinútený či už fyzickým alebo psychickým násilím a tiež je potrebné umožniť účastníkom zhrnúť ich návrhy a vyjadriť sa k dokazovaniu.

Súd doplnil dokazovanie na zistenie skutočností, ktoré ako nedostatočne preukázané mu boli rozhodnutím súdu vyššieho stupňa vytknuté, zaoberal sa okolnosťami príchodu a odchodu žalobcu z miesta, na ktorom mal žalobca podľa tvrdenia žalovanej a svedkov listiny podpisovať a na ktorom sa overovali aj jeho podpisy, okolnosťami príchodu do priestorov kamenosochárstva v Trnave, ako i zistením priebehu samotného podpisovania vzhľadom na to, že JUDr. K., ktorá overovala podpisy žalobcu skutočností a udalostí opísala inak, ako ich uvádzal a popisoval žalobca.

Súd prvého stupňa sa podrobne oboznámil s listinami, ktoré v rámci odvolania podaného žalobcom proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č.k. 20NcCb 4/2007 -662 zo dňa 9.12.2008 predkladal postupne Najvyššiemu súdu SR a ktorými preukazoval opodstatnenosť svojich tvrdení o podpísaní listín v neslobode, a to návrhom Prezídia PZ úrad boja proti organizovanej kriminalite odbor Bratislava zo dňa 29.12.2008 na podanie obžaloby (č.l. 721), uznesením tohto úradu zo dňa 17.3.2009 o začatí stíhania O. L. (č.l.725), podaním obžaloby Okresnou prokuratúrou Bánovce nad Bebravou zo dňa 10.05.2010 na Okresný súd Trnava na W. N. a O. L. vo veci spáchania trestného činu obmedzovania osobnej slobody a vydierania vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp.zn. 7T/36/2010, obžalobou podanou Okresnou prokuratúrou Bratislava III zo dňa 25.8.2010 na Okresný súd Bratislava III. za prečin krivej výpovede voči S. L., znaleckým psychologickým posudkom č. 9/2008 zo dňa 15.06.2008 vypracovaným znalkyňou PhDr. Jaromírou Jánoškovou a znaleckým posudkom z odboru písmoznalectva vypracovaným PhDr. PaedDr. Erikou Strakovou zo dňa 8.4.2010 pre Prezídium PZ, úrad boja proti organizovanej kriminalite Bratislava, ktoré sú súčasťou trestného spisu v konaní vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn.7T/36/2010, zápisnicou o hlavnom pojednávaní konanom dňa 18.11.2010 na Okresom súde Bratislava III vo veci prečinu krivej výpovede a krivej prísahy proti S. L. v konaní vedenom pod sp. zn. 46T 44/2010 (č.l. 861), ktorá obsahuje aj výpoveď svedkyne JUDr. W. K., rozsudok Okresného súdu Bratislava III v konaní vydanom pod sp. zn. 46T/44/2010 zo dňa 18.11.2010, ktorým súd rozhodol, že S. L. je vinná z prečinu krivej výpovede a krivej prísahy, ktoré listiny si vyžiadal Najvyšší súd SR v rámci odvolacieho konania a ktorý vec vrátil na ďalšie konanie.

Po vrátení spisu Krajský súd v Trnave ešte doplnil dokazovanie na základe návrhov žalobcu o listiny z trestných konaní, zapožičal z Okresného súdu Trnava spis vedený pod č.k. 7T/36/2010, ktorý nebolo z dôvodu stále prebiehajúceho trestného konania možné pripojiť do tohto konania a vyhotovil z neho kópie listín podľa požiadavky žalobcu a úvahy a potrieb súdu.

Všetky vyššie uvedené listinné dôkazy sú súčasťou tohto spisu a konajúci súd podľa ust. § 129 ods. 1 O.s.p. na pojednávaní konanom dňa 22.03.2016 účastníkov oboznámil s týmito listinami a ich obsahom, čo je zaznamenané v zápisnici z pojednávania.

Jedná sa o nasledovné listinné dôkazy:

- obžaloba podaná Okresnou prokuratúrou Bánovce nad Bebravou na Okresný súd Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 7T/36/2010 na obvinených W. N. a O. L., podľa ktorej sú uvedené osoby obvinené zo spáchania trestného činu obmedzovania osobnej slobody a trestného činu vydierania (č.l. 983),
- zápisnica o konfrontácii medzi obvineným a svedkom, kde bol žalobca v postavení svedka voči obvinenej W. N., zabezpečená z Prezídia PZ úradu boja proti organizovanej kriminalite odbor Bratislava, oddelenie vyšetrovania, ktorú žalobca a jeho právna zástupkyňa osobne podpísali, (č.l. 998),
- zápisnica o konfrontácii medzi svedkami Ing. B. s JUDr. W. K. na OÚJP PZ Šaša dňa 01.08.2003, ktorú žalobca podpísal (č.l. 1005)
- zápisnica o konfrontácii medzi obvinenou JUDr. W. K. a svedkom Ing. B., spísaná na Prezídium PZ úrad boja proti organizovanej kriminalite odbor Bratislava, oddelenie vyšetrovania dňa 31.01.2008, dňa 21.08.2008, podpísaná žalobcom a aj jeho právnu zástupkyňou JUDr. Matuškovou (č.l. 1010, 455, 642),
- zápisnica o výsluchu svedkyne S. L. napísaná na Prezídium PZ úrad boja proti organizovanej kriminalite odbor Bratislava dňa 11.06.2008, v ktorej sa S. L. ako svedok vyjadruje vo veci W. N. a spol. stíhanej pre trestný čin vydierania a iné, v ktorej tiež popisuje zariadenie kancelárie, do ktorej sa mal žalobca dostaviť (č.l. 1014),
- uznesenie KS v Bratislave sp. zn. 2To/64/2011 zo dňa 14.09.2011 , ktorým bol zrušený rozsudok OS Bratislava III sp. zn. 46T/44/2010 zo dňa 18.11.2010, v ktorom konaní bola obžalovaná S. L. uznávaná vinnou z pokračovania prečinu krivej výpovede a krivej prísahy, z obsahu ktorého ale vyplýva, že súd prvého stupňa v trestnej veci pochybil, keď pri skúmaní naplnenia objektívnej stránky prečinu krivej

výpovede a krivej prísahy postupoval nedôsledne, k čomu odvolací súd konajúci v danej trestnej veci vyslovil názor, podľa ktorého kým nie je ustálené miesto, čas a spôsob prevodu obchodného podielu, nemožno dospieť k záveru, že S. L. pri výpovedi klamala (č.l. 1024),

- zápisnica o verejnom zasadnutí konanom na Okresnom súde Trnava vedenom pod sp. zn. 7T/36/2010 zo dňa 06.10.2011 súvisiaca s predbežným prejednaním obžaloby proti W. N. a O. L. z ktorej vyplýva, že Okresný súd Trnava pojednávanie odročil z dôvodu, že sa prokurátor nemal možnosť na verejné zasadnutie pripraviť (č.l. 1031),
- zápisnica o výsluchu svedka V. B. na OR PZ Bratislava III, Úrad justičnej a kriminálnej polície zo dňa 09.06.2009, v ktorej sa svedok V. B. vyjadruje k okolnostiam vyšetrovania vo veci poškodeného Ing. B., k spôsobu vyhľadávania miesta, na ktorom mal byť Ing. B. zadržávaný a mal byť internovaný (č.l. 1046),
- zápisnica zo dňa 18.11.2010 o výsluchu svedkyne JUDr. W. K. o popísaní miesta a okolností overovania podpisu Ing. B., zabezpečená zo spisu OS Bratislava III (č.l. 1048),
- zápisnica o výsluchu obvinenej JUDr. W. K., spísaná dňa 21.08.2008 na Prezídium PZ úrad boja proti organizovanej kriminalite odbor Bratislava, v ktorej JUDr. K. sa vyjadruje k okolnostiam overenia podpisu Ing. B. a ktorá zápisnica bola konajúcejmu súdu doručená z adresy Okresný súd Bratislava III (č.l. 1051),
- zápisnica o verejnom zasadnutí konanom na Okresnom súde Trnava v konaní dňa 10.05.2012 pod sp. zn. 7T/36/2010 v trestnej veci proti W. N. a O. L. - predbežné prejednanie obžaloby pre trestný čin obmedzovania osobnej slobody, ktorého pojednávania sa osobne zúčastnil i Ing. B., ktorý sa podľa zápisnice ako poškodený k veci vyjadroval (č.l.1102),
- uznesenie Okresného súdu Trnava v trestnej veci vedenej pod sp. zn. 7T/36/2010, podľa ktorého konajúci súd zastavil konanie vedené pre trestný čin obmedzovania osobnej slobody vedenej voči obvinenej W. N. a O. L. s konštatovaním, že skutok pre ktorý sa vedie trestné stíhanie sa nestal (č.l. 1144),
- uznesenie Krajského súdu v Trnave vydané v konaní vedenom pod sp. zn. 3To/103/2012 zo dňa 08.01.2013, ktorým Krajský súd v Trnave ako súd odvolací zrušil rozhodnutie Okresného súdu Trnava vydané pod sp. zn. 7T/36/2010 z dôvodu potreby vykonať dokazovanie na hlavnom pojednávaní (č.l. 1189).

Okrem vyššie uvedených listinných dôkazov žalobca v priebehu konania doložil do spisu ešte

- zápisnicu o výsluchu JUDr. K. spísanú dňa 11.10.2001 na OÚV PZ Šaľa, v ktorej popisuje okolnosti súvisiace s overením podpisu žalobcu a popisuje miesto, kde k overeniu došlo(č.l.1213),
- zápisnicu o výsluchu JUDr. K. spísanú dňa 24.03.2009 na Prezídium PZ , úrad boja proti organizovanej kriminalite odbor Bratislava, v ktorej opäť popisuje okolnosti miesta a spôsob overovania podpisu žalobcu (č.l. 1215),
- zápisnicu o výsluchu svedka B. B. spísanú OÚV PZ Šaľa dňa 11.10.2001 k vykonávaniu strážnej služby pre W. N. (č.l. 1218),
- zápisnicu o výsluchu svedka B. B. spísaná dňa 30.07.2010 na Prezídium PZ úrad boja proti organizovanej kriminalite odbor Bratislava v trestnej veci neznámych páchatel'ov (č.l.1222)
- zápisnicu o výsluchu podozrivého O. L., napísaná dňa 11.10.2001 na OÚV PZ Šaľa, v ktorej sa vyjadruje k prevodu notárskej koncipientky do Trnavy (č.l. 1225),
- uznesenie Prezídia PZ zo dňa 17.03.2009 o začatí stíhania O. L. obvineného z trestného činu vydierania (č.l. 1227),
- zápisnicu o výsluchu svedka O. L. zo dňa 01.08.2003 napísaná na OÚ JP PZ v Šali v ktorej sa vyjadruje k prevozu notárskej koncipientky do Trnavy - č.l. 1229,
- zápisnicu o výsluchu svedka O. L. zo dňa 04.03.2010, zo dňa 18.02.2009 napísaná na Prezídium PZ úrad boja proti organizovanej kriminalite odbor Bratislava, v ktorej vypovedá k okolnostiam stretnutia s JUDr. K. a o jej preprave do Trnavy (č.l. 1232 a1237),
- zápisnicu o výsluchu svedka G. T. napísaná dňa 11.10.2001 na OÚV PZ Šaľa, v ktorej svedok vypovedá k okolnostiam prevozu pracovníčky notárstva do Trnavy (č.l. 1240),
- zápisnicu o výsluchu svedka O. N. zo dňa 11.10.2001 napísaná na OÚV PZ Šaľa, v ktorej svedok vypovedá k prevozu notárskej koncipientky z Hlohovca do Trnavy č.l. 1242),
- zápisnicu o výsluchu svedka W. O. zo dňa 19.02.2009 a zo dňa 12.08.2010, napísaná na Prezídium PZ úrad boja proti org. kriminalite odbor Bratislava, v ktorej svedok odpovedá na otázku o držaní strelnej zbrane a vedomosti o objekte sýpky, ktorý mu je ukázaný na fotografii (č.l.1244),
- zápisnicu o výsluchu svedka W. Y. napísaná dňa 18.02.2009 a dňa 18.07.2010 na Prezídium PZ úrad boja proti org. kriminalite odbor Bratislava, v ktorej svedok vypovedá k otázke nosenia strelnej zbrane a vedomosti o objekte sýpky, ktorá mu je ukázaná na fotografii (č.l. 1250),

-zápisnicu o výsluchu svedka G. T. napísaná dňa 12.08.2010 na Prezídium PZ úrad boja proti org. kriminalite odbor Bratislava, v ktorej sa vyjadruje k vedomosti o objekte sýpky, ktorá mu je ukázaná na fotografii a k noseniu zbrane (č.l. 1255),

-zápisnicu o výsluchu svedka O. Z. napísaná dňa 29.07.2010 na Prezídium PZ úrad boja proti org. kriminalite odbor Bratislava, v ktorej sa vyjadruje k vedomosti o objekte sýpky, ktorá mu je ukázaná na fotografii, k noseniu zbrane (č.l. 1258),

-zápisnicu o výsluchu svedka JUDr. O. J. napísaná dňa 02.03.2009 na Prezídium PZ úrad boja proti org. kriminalite odbor Bratislava, v ktorej vypovedá k osobe Ľ. T. (č.l. 1261).

Súd na základe návrhu žalobcu a za účelom čo najdôslednejšieho zistenia skutkového stavu opätovne vypočul svedkov JUDr. K., S. L., V. B. v spojení s konfrontáciou uvedeného s jeho výpoveďou zaznamenanou v zápisnici spísanej na OR PZ v Bratislave III dňa 9.6.2009 (č.l.1046), znalkyňu PhDr. Peadr. Eriku Strakovú, ktorá vypracovala pre orgány činné v trestnom konaní písomznalecký posudok k posúdeniu, či podpisy na listinách, ktoré sú predmetom určenia neplatnosti v tomto konaní, vykazujú rukopisné znaky, nasvedčujúce tomu, že by boli vyhotovené nedobrovoľne a pod vplyvom určitého nátlaku, či boli vyhotovené spontánne, ktorý posudok do spisu zabezpečil odvolací súd, rovnako i psychologický posudok vypracovaný znalkyňou PhDr. Janoškovou, ktorú žalobca žiadal tiež k tomuto posudku v tomto konaní vypočuť.

Súd predvolal znalkyňu PhDr. Janoškovú na pojednávanie, na ktoré sa nedostavila a poukázala na stanovisko o ktoré požiadala v tejto veci Ministerstvo spravodlivosti SR, ktoré jej vo vyjadrení zo dňa 18.6.2012 oznámilo, že je povinná zachovávať mlčanlivosť (č.l.1149), preto odmietla k posudku vypovedať a doporučila v prípade, ak súd považuje za potrebné vo veci neplatnosti právnych úkonov sa oprieť o znalecký posudok, ustanoviť nového znalca v tomto konaní. Žalobca po oboznámení sa s týmto stanoviskom uviedol, že na výsluchu znalkyňa netrvá.

Ďalej súd vypočul vzhľadom na návrh žalobcu tiež svedkov, ktorý podľa žalobcu priamo resp. nepriamo preukážu existenciu nátlaku voči nemu pri podpisovaní listín a to Ing. G. T., B. B., W. O. a V. B., ktorého súd vypočul až po vydaní rozhodnutia Ministerstvom vnútra SR o oslobodení od povinnosti mlčanlivosti, pretože bol vyšetrovateľom v predmetnej veci a pracoval na oddelení všeobecnej kriminality na OR PZ Nové Zámky, pracovisko Šaľa.

Súd pred výsluchom navrhovaných svedkov doplnil do spisu zápisnice z ich výpovedí vykonaných pred orgánmi činnými v trestnom konaní, prihladol na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave vydané v trestnom konaní pod sp. zn. 3To/103/2012 dňa 08.01.2013, ktorým bolo zrušené rozhodnutie Okresného súdu Trnava vydané pod sp. zn. 7T/36/2010 zo dňa 10.05.2012 a mal za to, že je vhodné v danej veci konanie prerušiť, pretože práve v trestnom konaní sa zisťuje, či bol spáchaný skutok, pri ktorom bol žalobca unesený a psychickým a fyzickým násilím prinútený podpísať zmluvu o prevode obchodného podielu, ako aj dodatok č. 2 k spoločenskej zmluve, vyslovenia neplatnosti ktorých úkonov sa žalobca domáha v tomto konaní.

Rozhodnutie o prerušení konania vydané pod č. k. 20NcCb/4/2007-1193 zo dňa 11.02.2013 bolo na základe odvolania žalobcu uznesením NS SR č.k. 4Obo/33/2013-1271 zo dňa 30.05.2014 zrušené. Odvolací súd skonštatoval, že platnosť právnych úkonov namietanú žalobcom v tomto konaní si môže súd posúdiť aj sám s využitím všetkých dôkazných prostriedkov, pretože skutkový stav pre právne posúdenie platnosti či neplatnosti právneho úkonu nevyplýva len z dôkazov vykonaných v trestnom konaní, ale tieto dôkazy možno v občianskoprávnom konaní tiež využiť. Tiež uviedol, že už bolo vykonané rozsiahle dokazovanie, kedy by prerušenie konania nebolo v súlade s požiadavkou prerokovať vec bez zbytočných prieťahov.

Na základe uvedeného konajúci súd pokračoval v dokazovaní, vypočul svedka V. B. ktorý uviedol, že bol na prípad, podľa ktorého mal byť žalobca prinútený k podpisu prevodu obchodného podielu spoločnosti pridelený ako vyšetrovateľ, žalobcu poznal už pred rokom 2001, pretože žalobca bol znalcom a spolupracoval s ním. O dátume, kedy sa mal stať podľa tvrdenia žalobcu skutok, ktorým bol prinútený k podpisu sa dozvedel až z výsluchu žalobcu ako poškodeného a snažil sa s ním hľadať miesto, na ktoré mal byť unesený a prinútený k podpisu, preto vykonával všetky úkony podľa návrhov a požiadaviek žalobcu. Hľadané miesto ani budovu nenašli, ale neskôr mu žalobca uviedol, že sa mu prisnilo miesto, kde by sa mohli priestory, do ktorých bol unesený nachádzať, preto znovu išli hľadať takýto objekt,

žalobca postupne uvádzal okolnosti a zvuky ktoré počul pri násilnom zadržiavaní, ale z ktorých dospel k záveru, že žiadne z možných miest, ako ho žalobca postupne označoval a popisoval na opis neseďí. Neskôr našiel žalobca obilnú sýpku na území W. K., o ktorej tvrdil, že sa zhoduje s objektom, do ktorého bol unesený a bol držaný. Potom ešte našiel sýpku pri Mostovej a túto označil za miesto jeho únosu, ale ani tak sa žalobcom tvrdené skutočnosti v rámci vyšetrovania nepotvrdili.

K uzneseniu zo dňa 11.10.2010, na ktoré poukazoval žalobca, podľa ktorého sú v ňom popísané okolnosti únosu svedok uviedol, že sú v ňom len zaznamenané udalosti tak, ako ich oznámil a popisoval žalobca vyšetrovateľovi, čo neznamená, že sa tak popísaný dej aj stal. Informácie uvedené v uznesení sú popisom tvrdení žalobcu ako poškodeného čo postačovalo na začatie konania orgánmi činnými v trestnom konaní.

Výpoveď uvedeného svedka žalobca označil za klamstvo a podal na uvedeného svedka trestné oznámenie z dôvodu nepravdivej svedeckej výpovede, ktorú skutočnosť Krajská prokuratúra Trnava oznámila konajúcemu súdu (č.l.1488)).

Súd v konaní bna základe návrhu žalobcu ešte vypočul svedkov B. B., W. O. a O. N., o ktorých žalobca tvrdil, že strážili priamo osobu žalovanej, čo preukazuje, že sa na jeho únose podieľala. Svedkovia uviedli, že strážili objekt KC Dierovňa s.r.o. v Trnave na základe požiadavky žalovanej W. N.. Svedok W. O. vypovedal, že priestory strážili tak, že sa ráno stretol s W. N., s ktorou sa pohyboval až do času, kým sa nevrátila domov, nevedel však uviesť dôvod, pre ktorý takúto ochranu vykonával. Potvrdil, že mal chrániť ju ako osobu.

Svedok O. N. bol osobou, ktorý viezol JUDr. K. pred hotel Apollo v Trnave ako overovateľku, pričom potvrdil, že na podobné akcie uvedenú koncipientku JUDr. K. vozil častejšie.

Ako svedkyňu súd vypočul i JUDr. L. Z., ktorá podľa žalobca mala vedomosť o tom, že rokoval so spoločnosťou so sídlom v Nemecku, ktorá mala vstúpiť do spoločnosti KC Dierovňa, s.r.o. z čoho vyplýva, že na prevode obchodného podielu nemal záujem. Svedkyňa vypovedala, že po smrti spoločníka spoločnosti KC Dierovňa s.r.o. O. N. ju navštívil žalobca spoločne so žalovanou s požiadavkou, aby zaujala právne stanovisko k spôsobu dedenia obchodného podielu, ku ktorému sa ale bez prípravy nevedela okamžite vyjadriť. Potvrdila, že ju ešte navštívil žalobca i sám a jej oznámil, že ho neznáme osoby prinútili podpísať prevod obchodného podielu a ukradli mu i veci, ktoré mal so sebou ako sa vracal z Nemecka, keď bol rokovať o nákupe súčiastok a tiež vypovedala, že sa zúčastnila pojednávania so žalobcom a Konsolidačnou bankou a.s., po skončení ktorého ju žalobca viezol do Bratislavy a vtedy uviedol, že pokračuje na ceste do Nemecka. Ale nepotvrdila, že by jej bol žalobca spomenul aj iný účel rokovania ako nákup.

Súd na návrh žalobcu vypočul v konaní ako svedkyňu i X. O. N., dcéru žalovanej, ktorá vypovedala, že podľa jej poznatkov bol jej nebohý otec dohodnutý so žalobcom na prevode obchodného podielu spôsobom, že sa jej otec stane jediným spoločníkom. Do spoločnosti mala prístup a vykonávala v nej rôzne administratívne práce. Na otázky právnej zástupkyne žalobcu súvisiacej so strážením žalovanej sa nevedela vyjadriť, nevedela o tom, že by jej matku niekto osobne strážil, ale potvrdila, že strážna služba, ktorá vykonávala ochranu areálu chodievala s jej matkou do banky, keď išla pre väčšiu sumu peňazí. Svedkyňa mala vedomosť o tom, že v roku 2001 bol i jej otec v Nemecku a na ostatné skutočnosti, ktoré jej boli formou otázkou zo strany právnej zástupkyne žalobcu si nepamätala, resp. sa k nim nevedela vyjadriť.

Právna zástupkyňa žalobcu do spisu založila ako dôkaz o nepravdivosti tvrdení o prevode obchodného podielu a takejto vôli žalobcu i priebežnú správu o výkone činnosti správcu obchodného podielu po poručiteľovi O. N. v spoločnosti KC Dierovňa spol. s r.o. vyhotovenú Mgr. Ing. W. O. v ktorej nie je konštatované, že by malo dôjsť k prevodu obchodného podielu, hoci správa je z 30.04.2001. V uvedenej správe je konštatované, že z hľadiska vývoja hospodárenia spoločnosti po smrti O. N. nedochádza k zásadným zmenám v hospodárení spoločnosti.

Súd mal z dokazovania preukázané, že spoločnosť KC Dierovňa s.r.o., so sídlom Strojárska 1, Bratislava bola založená dňa 27.9.1994, ktorej spoločníkmi boli žalobca a nebohý manžel žalovanej O. N., ktorý dňa XX.X.XXXX zomrel. Vzhľadom na úmrtie O. N., ako spoločníka popri žalobcovi v spoločnosti

KC Dierovňa, Najvyšší súd SR v rozhodnutí č.k. 1ObdoV 76/2005-259 zo dňa 24.11.2006 vyslovil právny názor, podľa ktorého obchodný podiel zomretého O. N. neprešiel z dôvodu smrti manžela na žalovanú, zostal v dispozícii spoločnosti a zostávajúci spoločník - žalobca naďalej vykonával svoje práva spôsobom, ktorý vyplýva z vnútorného usporiadania spoločnosti, pričom na voľný podiel, ktorý zostal po smrti zomrelého spoločníka sa neprihliada, čo v podmienkach uvedenej spoločnosti znamenalo, že po smrti spoločníka O. N. žalobca zostal jediným spoločníkom spoločnosti, sám vykonával bez obmedzenia všetky práva a povinnosti a ako jediný spoločník vykonával i pôsobnosť valného zhromaždenia. Spoločenská zmluva umožňovala, aby spoločník previedol obchodný podiel aj na tretie osoby, na základe čoho žalobca na prevod svojho obchodného podielu už nepotreboval žiaden súhlas a jedinou podmienkou platného prevodu bolo prejavenie jeho vôle. Vyhlásenie nadobúdateľa prevádzaného obchodného podielu - žalovanej o prístupení k spoločenskej zmluve ako jednostranného právneho úkonu adresovaného určeným osobám a to spoločníkom spoločnosti sa v tomto konkrétnom prípade nevyžaduje a takýto úkon by nemal zmysel, pretože ak celý obchodný podiel mala nadobudnúť zmluvou jediná osoba, táto sa stala i jediným spoločníkom, na základe čoho chýba adresát takéhoto vyhlásenia, keďže spoločnosť iného spoločníka, ktorému by malo byť vyhlásenie adresované nemá. Prevádzateľ obchodného podielu adresátom takéhoto vyhlásenia nemôže byť, pretože prestáva byť spoločníkom spoločnosti momentom, keď sa ním stáva pri zmene spoločníka platnosťou a účinnosťou zmluvy o prevode obchodného podielu nadobúdateľ, ktorý by bol tak autorom tohto vyhlásenia ako i adresátom a vyžadovanie takéhoto právneho úkonu by bolo neodôvodneným formalizmom (Najvyšší súd SR v rozhodnutí č.k. 1ObdoV 86/2005 zo dňa 31.1.2007)

Právna zástupkyňa žalobcu v podaní adresovanom NS SR v rámci odvolania (č.l. 738) zo dňa 6.10.2010 uviedla, že takýto právny názor, ktorý vyslovil v tejto veci dovolací súd, súvisiaci s absenciou vyhlásenia žalovanej o prístupení k spoločenskej zmluve považuje za neprijateľný a predpokladá, že sa ním bude potrebné v najbližšom čase opäť zaoberať, pretože NS ČR zaujal v obdobnej veci opačný právny názor, čo zdôraznila i v záverečnom vyjadrení, na ktoré stanovisko ale konajúci neprihliadal, nakoľko uvedený právny názor je i publikovaný (ZSP 6/2008) a zatiaľ nebol iným rozhodnutím súdu zmenený a súd nezistil dôvod, pre ktorý by ho nemal rešpektovať.

S poukazom na vyššie uvedené tak súd návrh žalobcu, ktorý napriek už vyjadrenému právnomu záveru dovolacím súdom žiadal vykonať dokazovanie za účelom preukázania, že žalovaná obchodný podiel titulom dedenia nenadobudla vyhodnotil ako irelevantný. To, že žalovaná nezískala titulom dedenia obchodného podielu postavenie spoločnice v spoločnosti KC Dierovňa s.r.o. bolo už konštatované dovolacím súdom, preto ďalšie dokazovanie k preukázaniu opaku by bolo neúčelné.

Z listinných dokladov nachádzajúcich sa v spise vyplýva, že zmluva o prevode obchodného podielu je datovaná dňom 11.5.2001, rovnako ako i dodatok č. 2 k spoločenskej zmluve, ktorým bolo konštatované, že s prevodom obchodného podielu na žalovanú vyslovilo súhlas valné zhromaždenie spoločnosti uznesením č. 1/5/2000 (čl. III/3 dodatku č. 2). Oba tieto dokumenty boli podľa osvedčenia pravosti podpisy žalobcom podpísané dňa 22.5.2001.

Podľa § 114 ods. 1 Obch. zák. obchodný podiel predstavuje práva a povinnosti spoločníka a im zodpovedajúcu účasť na spoločnosti. Jeho výška sa určuje podľa pomeru vkladu spoločníka k základnému imaniu spoločnosti, ak spoločenská zmluva neurčuje inak.

Podľa čl. 16/1 spoločenskej zmluvy spoločnosti KC Dierovňa s.r.o. obchodný podiel možno previesť na iného spoločníka alebo tretiu osobu len so súhlasom druhého spoločníka.

Podľa § 115 ods. 1 Obch. zák. so súhlasom valného zhromaždenia môže spoločník zmluvou previesť svoj obchodný podiel na iného spoločníka, ak spoločenská zmluva neurčuje inak.

Podľa § 115 ods. 2 Obch. zák. spoločník môže previesť svoj obchodný podiel na inú osobu, ak to spoločenská zmluva pripúšťa. Spoločenská zmluva môže určiť, že na prevod obchodného podielu na inú osobu sa vyžaduje súhlas valného zhromaždenia.

Podľa § 115 ods. 3 Obch. zák. zmluva o prevode obchodného podielu musí mať písomnú formu a podpisy na zmluve sa musia osvedčiť. Nadobúdateľ, ktorý nie je spoločníkom, v nej musí vyhlásiť, že

pristupuje k spoločenskej zmluve, príp. k stanovám, ak boli prijaté. Prevod sa ručí za splácanie vkladu nadobúdateľom tohto podielu.

K tomu aby zmluva o prevode obchodného podielu bola platná, zákon vyžaduje splnenie tak formálnych, ako i obsahových náležitostí. Zmluva o prevode obchodného podielu preto musí obsahovať jednoznačné určenie zmluvných strán, t.j. nadobúdateľa a prevodcu, musí v nej byť jasne a zrozumiteľne určený predmet, t.j. obchodný podiel, ktorý sa prevádza a zo zmluvy musí byť zrejmé, či sa jedná o odplatný alebo bezodplatný prevod. V prípade, ak sa jedná o odplatný prevod, musí zmluva obsahovať i určenie ceny alebo spôsob určenia ceny a osobitnou zákonom vyžadovanou náležitosťou je vyhlásenie nadobúdateľa, že pristupuje k spoločenskej zmluve, ktorá sa vyžaduje v prípade, ak nadobúdateľ obchodného podielu nie je spoločníkom spoločnosti, ktorej obchodný podiel sa prevádza.

Zmluva o prevode obchodného podielu, ktorej určenia neplatnosti sa žalobca domáha spĺňala všetky zákonom vyžadované tak formálne, ako i obsahové náležitosti, pričom vyhlásenie žalovanej, že pristupuje k spoločenskej zmluve sa v tomto konkrétnom prípade nevyžadovalo a celý obchodný podiel nadobudla zmluvou jediná osoba, ktorá sa stala jediným spoločníkom (vyššie už spomenuté ZSP 6/2008).

Na základe tohto výsledku zostalo úlohou súdu vykonať dokazovanie k zisteniu, či podpísanie zmluvy o prevode obchodného podielu a dodatku č. 2 k spoločenskej zmluve bolo urobené slobodne, vážne a vo forme, ktorú vyžaduje zákon, inak by takýto právny úkon bol absolútne neplatný. .

Podľa § 37 ods. 1 Obč. zák. právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne, inak je neplatný.

Podľa § 40 ods. 1 Obč. zák., ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Za nedostatok formy zmluvy o prevode obchodného podielu žalobca označil skutočnosť, že zmluva o prevode obchodného podielu nie je pevne spojená tak, aby jednotlivé listiny tvorili technickú jednotu, keď vychádzal zo stanoviska občianskoprávneho kolégia NS SR podaného k forme zmluvy o prevode nehnuteľností. .

K uvedenému súd uvádza, že takýto názor neobstojí a nemožno ho vyhodnotiť ako aplikovateľný pri posudzovaní formy, ktorú pre platnosť zmluvy o prevode obchodného podielu zákon vyžaduje. Stanovisko občianskoprávneho kolégia NS SR sp. zn. Cpj 33/01 sa výslovne týka zmluvy o prevode nehnuteľností, ktorá pre dodržanie zákonom vyžadovanej formy, ako je uvedené v ust. § 46 ods.2 veta druhá Obč. zák. výslovne vyžaduje, aby prejavy účastníkov boli na tej istej listine, čo znamená, aby jednotlivé hárky boli pevne spojené a tak ako celok tvorili listinnú jednotu. Na zmluvu o prevode obchodného podielu zákon takúto výslovnú požiadavku nekladie, čo vyplýva zo znenia ust. § 115 ods.3 Obchod. zák., preto právny úkon nie je pre nedostatok formy neplatným.

V ďalšom sa súd zaoberal námietkou nedostatku naliehavého právneho záujmu na podanej žalobe, ktorú vzniesol právny zástupca žalovanej a poukazoval na to, že i ak by súd žalobe vyhovel, žalobca už nemôže byť spoločníkom spoločnosti KC Dierovňa s.r.o., pretože v priebehu súdneho konania previedol obchodný previedol na svoje deti a to v období, keď bol na čas zapísaný v obchodnom registri ako spoločník.

Súd po oboznámení sa z výpisom z obchodného registra na spoločnosť KC Dierovňa s.r.o. Trnava zistil, že spoločnosť zmenila obchodné meno, od 18.08.2007 má obchodné meno Dierovňa s.r.o., zapísané v obchodnom registri vedenom Okresným súdom Bratislava I so sídlom Bartóková 2, Bratislava a podľa aktuálneho výpisu sú od 07.12.2007 spoločníkmi tejto spoločnosti Ing. W. B., Ing. W. B., Ing. E. B., JUDr. X. W. a Dr. Ing. O. W., pričom žalobca bol spoločníkom do 06.12.2007.

Vo všeobecnosti platí, že naliehavý právny záujem je daný predovšetkým tam, kde by bez tohto určenia bolo právo žalobcu ohrozené alebo kde by bez tohto určenia sa stalo právneho postavenie žalobcu neistým. Existencia naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení môže byť daná aj vtedy, keď určenie existencie práva alebo právneho vzťahu, o ktoré v konaní ide, priaznivo, prípadne nepriaznivo

ovplyvní postavenie žalobcu voči žalovanému a toto priaznivé ovplyvnenie môže spočívať nielen v odstránení spornosti alebo neistoty žalobcovho právneho postavenia voči žalovanému. Za určovací žalobu podľa § 80 písm. c) O.s.p. považuje súdna prax žalobu o určenie neplatnosti právneho úkonu. Vyhovením žalobe podľa § 80 písm. c) O.s.p. sa žalobca v tomto konaní stane spoločníkom a majiteľom obchodného podielu. Naliehaný právny záujem musí existovať a byť preukázaný nielen v čase začatia konania, ale aj v čase, keď je rozsudok vyhlásený. Súd má za to, že žalobca využil svoje právo domáhať sa absolútnej neplatnosti právneho úkonu s poukazom na násilie, ktoré malo založiť jeho konanie v neslobode. Naliehavý právny záujem na určení neplatnosti právnych úkonov je podľa názoru konajúceho súdu v tomto konaní ale stále daný i z dôvodu, aby sa jednoznačne súdnym rozhodnutím určili spoločníci spoločnosti, keď žalovaná bola podľa výpisu z obchodného registra spoločníčkou do 27.06.2007 a tiež konateľkou a nie je potom zrejmé, ako sa s jej obchodným podielom naložilo. Právna zástupkyňa žalobcu, ktorá je tiež v tejto spoločnosti zapísaná ako spoločníčka súdu uviedla, že v súčasnosti ani ona nevie, kto je skutočne spoločníkom spoločnosti, a to vzhľadom na rôzne zápisy, ktoré sú vykonávané registrovým súdom v spise spoločnosti.

Súd zistil, že zápis v obchodnom registri odkazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR č.k. 5Obo/209/2002-199 zo dňa 10.11.2003, ktorý však bol dovolacím rozsudkom č.k. 1Obdo V 11/2004-286 zo dňa 31.01.2005 zrušený, preto nemôže byť relevantným podkladom pre vykonanie zápisu. Okrem toho zápis skutočností uvedených v obchodnom registri a zápis týchto zmien má len deklaratórne účinky, preto má súd za to, že v danej veci stále existuje naliehavý právny záujem na určení neplatnosti právnych úkonov, čím sa všetky zmeny údajov zapísaných o danej spoločnosti dajú do súladu so skutočnosťou a tiež sa predíde situácii, aby právne postavenie žalobcu, i keď v súčasnosti nezapísaného v obchodnom registri bolo neisté. Existencia naliehavého právneho záujmu, na ktorú musí súd so zákona prihliadať v každom štádiu konania z úradnej povinnosti a ktorej nedostatok by viedol k zamietnutiu určovacieho návrhu tak určite existovala aj v čase rozhodovania o odvolaní odvolacím súdom dňa 29.04.2011, ktorý určovací žalobu z hľadiska procesného práva tiež vyhodnotil ako dôvodnú, inak by na tento nedostatok poukázal vo svojom zrušujúcom rozhodnutí. Podľa názoru konajúceho súdu preto nemožno v obchodnom registri zapísaný stav posudzovať izolovane od skutočností, ktoré sú predmetom tohto konania. Ak súd rozhodne o návrhu na určenie neplatnosti právnych úkonov, žalobcovo postavenie sa stane istejším a tiež sa tým preukáže zákonná opodstatnenosť ďalších prevodov obchodného podielu na osoby, ktoré sú ako spoločníci v súčasnosti zapísané v obchodnom registri, na ktorú skutočnosť v záverečnej reči poukázala i právna zástupkyňa žalobcu, ktorá predložila kópiu zmluvy o prevode obchodného podielu, podľa ktorej v súčasnosti je už opäť žalobca spoločníkom spoločnosti Dierovňa s.r.o. Bratislava, ktorý obchodný podiel nadobudol od Ing. W. B., ktorý dňa 20.10.2014 v Londýne previedol svoj obchodný podiel späť na žalobcu.

Žalobca nepopieral, že podpisy na zmluve o prevode obchodného podielu i na dodatku č. 2 k spoločenskej zmluve nie sú jeho podpismi ale uvádzal, že ich urobil pod nátlakom, keď bol prinútený jemu neznámymi osobami, ktoré sa mu pištoľou vyhrážali a nútili ich podpísať a vyhrážali sa i smrťou jeho dcéry. Dokumenty podpisoval v jemu neznámych priestoroch, do ktorých bol prevezený násilím nezistenými osobami, ktoré boli maskované kuklami na hlavách, prinútili ho zastaviť motorové vozidlo, preložili ho do iného vozidla, odviezli na miesto, ktoré sa javilo ako neobývaný a nepoužívaný objekt, v ktorom bol držaný násilne, so spútanými rukami a nohami. Žalobca tieto skutočnosti oznámil Okresnému úradu vyšetrovania PZ v Šali, ktorý začal uznesením zo dňa 11.10.2001 trestné stíhanie (ČVS: OÚV-298/2001), ktoré bolo uznesením zo dňa 5.12.2001 prerušené z dôvodu, že sa vyšetrovaním nepodarilo zistiť skutočnosti oprávňujúce vykonať trestné stíhanie voči určitej osobe.

Dovolací súd v rozhodnutí, ktorým zrušil rozhodnutie Najvyššieho súdu SR ako súdu odvolacieho v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trnave nariadil zistiť okolnosti, za akých prebehlo podpisovanie zmluvy a ako bol žalobca na miesto dopravený.

Súd opakovane vo veci vypočul svedkov, ktorí mohli mať o žalobcom tvrdenej udalosti vedomosti a na vypočutí ktorých trval i žalobca s tým, že musia potvrdiť pravdivosť ním uvádzaných skutočností. Nakoľko vyššie popísané svedkovia výpoveďami nepotvrdili a neopísali udalosti ako ich uvádzal žalobca, ten následne označil takéto dokazovanie za zbytočné, preto svedkovia nevypovedali pravdu a opätovne v písomnom podaní vyhotovenom jeho právnu zástupkyňou žiadal zopakovať výsluch vyšetrovateľa V. B. a JUDr. K. z dôvodu, aby sa zistilo miesto, na ktorom došlo k overovaniu podpisov, pretože stále nie je zistené a žalobca popiera, že by podpisy boli overované v priestoroch kamenosochárstva,

nachádzajúceho sa v Trnave na ul. Štefánikova, ktoré patrilo O. L., ako uvádzali svedkovia, ktorí boli k tejto skutočnosti vypočutí tak konajúcim súdom ako i orgánmi činnými v trestnom konaní.

Súd vyhodnotil svedeckú výpoveď JUDr. K. vykonanú dňa 23.5.2002 (č.l. 141) v ktorej uviedla, že žalobca pri podpisovaní zmluvy o prevode obchodného podielu ako i dodatku č. 2 k spoločenskej zmluve mal ruky voľné, nevidela, že by ich mal zviazané a žiadnym gestom nedal najavo, že by konal pod násilím, preto nemala ako pracovníčka osvedčujúca pravosť podpisu žiadne pochybnosti o tom, že podpisy sú prejavom jeho slobodnej vôle. K miestu, kde podpisy žalobcu overovala vypovedala, že mesto Trnava nepozná, z toho dôvodu nepotvrdila nevie nevylúčila ani potvrdiť, či sa miesto, kde sa podpisy overovali nachádzalo v Trnave alebo v inom meste. Pokyn na overenie podpisu dostala od notárky JUDr. Čečotovej, u ktorej v tom čase pracovala ako notárska koncipientka.

V ďalšej výpovedi vzhľadom na dobu, ktorá uplynul od jej pôvodnej výpovede a výpovedí, ktoré vykonávala pred orgánmi činnými v trestnom konaní uviedla, že si už na mnohé podrobnosti nepamätá, preto sa pridŕža predchádzajúcich svojich výpovedí k okolnostiam svojho príchodu na miesto overovania a samotný akt overenia podpisov prebehol tak, ako ho už popísala.

Žalobca jej všetky výpovede tak v tomto konaní ako i pred orgánmi činnými v trestnom konaní označil za nepravdivé.

V priebehu ďalšieho dokazovania súd zistil, že voči JUDr. W. K. bolo vznesené aj obvinenie pre trestný čin vydierania formou účasti, ktoré konanie bolo uznesením zo dňa 16.9.2008 z dôvodu uplynutia premičacej doby trestného stíhania zastavené. Na zastavenie konania súd osobitne neprihliadal a pri rozhodovaní o veci vychádzal z tých skutočností a dôkazov, ktoré zistil z predložených dôkazov a výpovedí.

Pri zisťovaní skutočností, ktoré by ozrejmili ako sa právny úkon - podpísanie dokumentov, neplatnosti ktorých sa žalobca domáha stal a či konal pod nátlakom, súd prvého stupňa vychádzal najmä z výpovedí JUDr. K., ktorá bola priamou účastníčkou uvedeného právneho úkonu, ktorá ale v žiadnej zo svojich výpovedí vykonaných tak pred orgánmi činnými v trestnom konaní ako ani v tomto konaní nespochybnila skutočnosť, že žalobca konal pri podpisovaní slobodne a dobrovoľne, nevidela žiadne prejavy násillia, či už fyzického alebo psychického, žalovaný spútané ruky nemal, pretože túto skutočnosť by si pri podpisovaní bola určite všimla, ruky mal voľné a nevykonal ani žiadny úkon, ktorým by jej naznačoval, že nekoná slobodne. Popísala ako bola na mieste, na ktorom podpisy overovala dopravená, popísala miestnosť, v ktorej podpisy overovala, túto označila za kanceláriu nachádzajúcu sa v nejakej budove, ktorá sa nenachádzala asi v centre mesta a popísala rozmiestnenie nábytku.

Túto výpoveď súd vyhodnotil v spojení s výpoveďami, ktoré boli zaznamenané v zápisnici zo dňa 12.8.2013 o previerke na mieste a tiež v zápisnici zo dňa 1.8.2014, obe spísané Prezídium PZ NKA Bratislava, (č.l. 1320 a 1323a 1392), v ktorých JUDr. K. uviedla, že budova, v ktorej podpisy žalobcu overovala bola administratívnou budovou, do kancelárie, v ktorej už sedel žalobca, vošla z chodby. Pri identifikácii objektu v Trnave, v ktorom mala podpisy overovať, vykonanej za účasti orgánu činného v trestnom konaní sa nevedela zorientovať ale nevylúčila, že to nemohol byť objekt na Štefánikovej ulici v Trnave, pretože od uvedenej udalosti uplynulo veľa času a mnohé si nepamätala. JUDr. K. bola prevezená políciou i do objektu bývalej sýpky v k.ú. M., areál Nový Majer, v ktorom objekte malo podľa žalobcu dôjsť k overovaniu podpisov a ku ktorému uviedla, že v danom objekte určite nikdy nebola overovať podpisy žalobcu.

Svedkovia Ing. T., O. L., jeho manželka S. L. a žalovaná zhodne tvrdili, že sa tento úkon stal v priestoroch kamenosochárstva, nachádzajúcom sa na Štefánikovej ulici v Trnave, v ktorom vykonáva podnikateľskú činnosť O. L. s manželkou a ktorí vypovedali, že žalobca prišiel do týchto priestorov sám a dobrovoľne a potvrdili, rovnako ako žalovaná že sa vzájomne poznajú na základe zoznámenia nebohým manželom žalovanej .

Vo výpovediach vyššie spomenutých osôb a porovnaním ich výpovedí, ktoré boli zaznamenané v zápisniciach z tohto konania a vyhotovených pred orgánmi činnými v trestnom konaní a ktoré sú súčasťou tohto spisu súd zistil isté nezrovnalosti, týkajúce sa príchodu žalobcu do priestorov kamenosochárstva, keď svedkyňa S. L. uviedla, že žalobca prišiel do priestorov kamenosochárstva sám,

keď už v ňom boli jej manžel so žalovanou a JUDr. K., ktorú v tom čase ešte nepoznala a ktorá na ďalšom výsluchu vypovedala, že do priestorov kancelárie žalobca prišiel a až po tom vošiel jej manžel so žalovanou a JUDr. K.. Tento rozpor ale súd nepovažoval za tak významný, ktorý by spochybnil tvrdenia svedkov o tom, že žalobca prišiel do kamenosochárstva sám a dobrovoľne. Skutočnosť, že S. L. je obžalovaná z trestného činu krivej výpovede a krivej prisahy, ktorého sa mala dopustiť tým, že za miesto overovania podpisu označila priestory kamenosochárstva v Trnave, súd vyhodnotil ako nepodstatnú, pretože rozhodnutie Okresného súdu Bratislava III, ktorý súd uznal S. L. vinnú, bolo rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2To 64/2011 (č.l.1024) zo dňa 14.09.2011 zrušené s tým, že „pokiaľ nie je definitívne ustálené miesto, čas a spôsob prevodu obchodného podielu, nemožno urobiť definitívny záver o tom, že obžalovaná vo svojich výpovediach klamala“.

V konaní bol vypočutý tiež svedok O. L., ktorý vypovedal, že žalovanú W. N. spoločne s JUDr. K. priviezol svojim vozidlom do objektu kamenosochárstva a potom tam prišiel žalobca (č.l. 506), rovnako uvedený svedok vypovedal i na OÚV v Šali dňa 1.8.2003. Na výsluchu dňa 11.10.2001 uviedol, že do priestorov kamenosochárstva priviezol iba JUDr. K. a nepamätal si, či tam už bola aj žalovaná. Vo výpovedi vykonanej v tomto konaní dňa 23.5.2002 uviedol, že žalovaná prišla sama, oproti čomu JUDr. K. dňa 23.5.2002 uviedla, že sa vo vozidle viedla i so žalovanou, ktorá jej dala dokumenty, na ktorých mala podpisý žalobcu overiť.

V konaní vypočutí svedkovia Ing. G. T. a O. N. uviedli, JUDr. K. z K. priviezli do Trnavy pred hotel Apollo, kde ju odovzdali O. L. a potom ju odviezli domov. Ich výpovede tvrdenie žalobcu o tom, že podpisy boli overované niekde pri Seredi v sýpke nepotvrdili.

Výpovede vypočutých svedkov k tomu, ako jednotlivé osoby do kamenosochárstva prichádzali neboli síce jednoznačné, ale súd vzal do úvahy, že to mohlo byť spôsobené nielen uplynutím času odo dňa, kedy k udalosti podpisania dokumentov došlo, ale tiež tým, že vypočúvané osoby im nevenovali osobitnú pozornosť, mnohé skutočnosti a udalosti vnímali s rozdielnou intenzitou, preto ani nevedeli presne a detailne popísať ich priebeh.

Žiadnou výpoveďou vypočutých svedkov ale nebolo spochybnené, že by JUDr. K. nebola privezená do kamenosochárstva v Trnave. To, že nie všetci poznali účel, pre ktorý tam išla nezakladá dôvod považovať ich výpovede za nepravdivé.

Dňa 12.08.2013 bola vykonaná vyšetrovateľmi PZ NKA previerka na mieste, okrem iného i za účelom identifikácie objektu kamenosochárstva JUDr. K., o ktorej udalosti bola spísaná zápisnica (č.l.1320). Podľa obsahu tejto zápisnice JUDr. K. bola privezená na ulicu Štefánikovu č.9 v Trnave pred objekt kamenosochárstva, ktorý nepotvrdila, ale ani nevylúčila ako miesto, v ktorom overovala podpisy s tým, že si naň už nespomína.

K uvedenému zisteniu súd uvádza, že na Štefánikovej ulici v Trnave v roku 2001 prebiehali rekonštrukčné práce, čo vyplynulo z výpovedí svedkov zaznamenaných v zápisniciach, ktorí sa k tejto skutočnosti vyjadrovali a tiež potvrdenia Mesta Trnava (č.l.1445), čo mohlo výrazne ovplyvniť dojem a vzhľad ulice v akom bola dňa 12.08.2013, kedy bola vykonaná vyšetrovateľmi polície rekognícia miesta oproti stavu, v akom bola ulica v roku 2001 a navyše, keď JUDr. K. mesto Trnava vôbec nepoznala.

Z uvedeného dôvodu súd skutočnosť, že táto svedkyňa objekt kamenosochárstva jednoznačne ako miesto overovania podpisu žalobcu nepotvrdila nehodnotil ako dôkaz o tom, že sa v predmetnom objekte podpisy nemohli overovať, keď bez pochybností vylúčila objekt sýpky v Novom Majeri a to i vo vzťahu k jej okoliu, o ktorom uviedla, že na toto miesto určite nebola privezená a podpisy v ňom nikdy neoverovala (č.l. 1321).

Svedecké výpovede vykonané v konaní pred súdom pri zohľadnení doby, kedy k podpisovaniu došlo a ich porovnaním s výsluchmi svedkov vykonanými i pred orgánmi polície sú v podstate zhodné v tom, že k podpisu dokumentov nedošlo na mieste, ktoré by sa nachádzalo mimo zastavanej časti mesta. Okrem tvrdenia žalobcu, ktorý úplne odlišne od výpovedí žalovanej a ostatných svedkov vypočutých v tomto konaní popisoval okolnosti podpisania predmetných dokumentov, nebol predložený žiaden dôkaz, ktorý by vzbudzoval pochybnosti o dobrovoľnosti prejavenej vôle a z ktorého by bolo možné dospieť k záveru,

že sporné dokumenty žalobca podpisoval so spútanými rukami, v neslobode, proti svojej vôli a nebolo preukázané ani podozrenie z fyzického alebo psychického nátlaku voči osobe žalobcu.

Za nedovolený nátlak zo strany inej osoby môže byť považované buď priame fyzické donútenie alebo psychická vyhrážka vykonaná v takej intenzite, že vzbudzuje dôvodný strach u konajúceho účastníka, ide tak o právny úkon, ktorý nie je urobený vážne, pretože ním konajúci nechcel svojim prejavom vyvolať právne následky, ktoré sa s takýmto úkonom spájajú.

Žalobca poukazoval na to, že odo dňa 22.05.2001, teda od udalosti, kedy bol násilím prevezený na neznáme miesto a pod vyhrážkou násilia prinútený podpísať predložené listiny trpí posttraumatickou stresovou poruchou spojenou so zmenou osobnosti, o čom predložil súdu i lekárske nálezy, podľa ktorých vyhľadal lekársku odbornú pomoc v roku 2008 a to na základe iniciatívy jeho právnej zástupkyne JUDr. Matuškovéj, ktorá mu ako sama súdu potvrdila, doporučila absolvovať takéto odborné lekárske vyšetrenia.

Súčasťou súdneho spisu je i znalecký posudok č. 9/2008 vyhotovený PhDr. Jaromírou Jánoškovou, ktorý zabezpečil do spisu odvolací súd a ku ktorému žalobca tvrdil, že je ním diagnostikovaná posttraumatická zmena osobnosti po skutku, ktorý sa stal 22.05.2001, čím je preukázané, že sa v uvedený deň skutok, ktorý u neho takúto zmenu osobnosti vyvolal skutočne stal.

Po oboznámení sa s obsahom posudku konajúci súd poukazuje na to, že PhDr. Janošková znaleckým posudkom vypracovaným pre účely trestného konania odpovedala na otázku položenú v znení: „či na základe znaleckého psychologického vyšetrenia u poškodeného Ing. W. B. sú prítomné znaky posttraumatickej stresovej poruchy po spáchaní skutku, ku ktorému malo dôjsť dňa 22.5.2001“ na čo znalkyňa odpovedala, že: „..u Ing. W. B. bola diagnostikovaná posttraumatická zmena osobnosti po skutku z 22.05.2001. Ide o chronický stav vyžadujúci si psychiatrickú liečbu a dlhodobú psychoterapeutickú liečbu“.

Poukazujúc na znenie otázky č. 1, zadanej znalkyni zadávateľom Prezídium policajného zboru, úrad boja proti organizovanej kriminalite, oddelenie vyšetovania Bratislava je potrebné uviesť, že znalkyňa nepotvrďuje, že dňa 22.05.2001 sa skutok ako ho popisuje žalobca stal, iba odpovedá na otázku v znení, ako bola položená. Uvedená znalkyňa nemôže predsa potvrdiť, že dňa 22.05.2001 sa stal skutok, ako uvádza žalobca. K uvedenému vzal súd tiež do úvahy, že znalecký posudok bol vypracovaný dňa 15.06.2008, a nie je vylúčené že v období od 22.05.2001 do dňa vypracovania posudku nemohol žalobca prežiť udalosť, ktorá by u neho diagnostiková zmenu osobnosti vyvolala. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že v období od 22.05.2001 do dňa vyhotovenia posudku, t.j. do 15.06.2008 mohla žalobcu postihnúť akákoľvek iná katastrofická situácia, ktorá spôsobila zmenu osobnosti žalobcu. Podľa vyjadrenia žalobcu jeho manželka v tomto období závažne ochorela a dňa 24.08.2008 následkom tohto ochorenia zomrela.

Z hľadiska odborného znaleckého posúdenia možno iba akceptovať, že bola u žalobcu je diagnostikovaná posttraumatická stresová porucha spojená so zmenou osobnosti, pričom ale skutočnosti ako k nej malo dôjsť vychádzajú iba z informácii, ktoré žalobca poskytol znalkyni a ktoré táto popísala v predmetnom znaleckom posudku. Z uvedeného dôvodu preto nemajú v spojení s tým, či došlo k násiliu na žalobcovi tak ako to tvrdí relevanciu.

Súd z dôvodu objasnenia postraumatickej stresovej poruchy v spojení s okolnosťami jej vzniku a časom, kedy sa začal žalobca odborne liečiť od ním udávanej prežitej negatívnej životnej udalosti pribral do konania znalkyňu MUDr. Moniku Gregorovú, ktorá v znaleckom posudku č. 49/2015 na základe analýzy zdravotnej dokumentácie posúdila zdravotný stav žalobcu, zobrala do úvahy všetky vyšetrenia, ktoré žalobca absolvoval, keď odbornú lekársku pomoc vyhľadal po prvýkrát až dňa 17.04.2008 na základe odporúčenia primárky M., na ktorú sa obrátila právna zástupkyňa žalobcu JUDr. Matušková. . Znalkyňa definovala posttraumatickú stresovú poruchu s tým, že táto vzniká po traume s časovým odstupom niekoľkých týždňov až mesiacov, ale nie je možné sa s určitosťou vyjadriť k potenciálnemu začiatku tejto stresovej poruchy, ktorá v súčasnosti je u žalobcu s určitosťou diagnostikovaná, ale presné obdobie jej vzniku sa vzhľadom na odbornú liečbu, ktorú žalobca podstúpil až v roku 2008 nedá určiť. Znalkyňa zároveň v znaleckom posudku skonštatovala, že „ak u niekoho po mimoriadnej, ohrozujúcej alebo

katastrofickej situácii nevznikne postraumatická stresová porucha nie je dôkazom, že takúto situáciu nezažil a naopak.“

Z dôvodu námietok vznesených žalobcom voči uvedenému znaleckému posudku súd vypočul v konaní znalkyňu MUDr. Moniku Gregorovú, ktorá zotrvala na záveroch znaleckého posudku, ktorý doplnila odborným vysvetlením vzniku tejto poruchy. K znaleckému posudku, ktorý bol vypracovaný PhDr. Jánoškovou v spolupráci s MUDr. Castiglione vypočúvaná znalkyňa uviedla, že nie je dôvod tento znalecký posudok spochybňovať, ale je málo pravdepodobné, aby človek, ktorý trpí posttraumatickou stresovou poruchou nevyhľadal po tak dlhé obdobie, teda od roku 2001 až do roku 2008 odbornú lekársku pomoc.

Žalobca z dôvodu nesúhlasu so znaleckým posudkom predložil súdu iný znalecký posudok, ktorý na jeho žiadosť vyhotovil MUDr. Ivan André, PhD., v ktorom žalobca rozšíril okruh otázok, na ktoré mal znalec odborne odpovedať a tiež navrhol, aby súd dal vypracovať kontrolný znalecký posudok. Súd tomuto návrhu nevyhovel s poukazom na to, že existencia posttraumatickej stresovej poruchy so zmenou osobnosti bola u žalobcu všetkými znaleckými posudkami jednoznačne diagnostikovaná a vzhľadom na časový úsek, ktorý uplynul od roku 2001, kedy mal žalobca zažiť únos a byť násilím prinútený podpísať mu predložené listiny nie je možné konkrétnejšie určiť obdobie, od ktorého touto poruchou trpí. Ďalšie znalecké posudzovanie psychiatrami, resp. psychologickými vyšetreniami preto súd považoval za neúčelné.

Na základe záverov, ktoré vyplynuli zo znaleckých posudkov ale mal súd za to, že ani tieto neurčili, že porucha osobnosti, ktorou žalobca trpí a ktorá bola u neho diagnostikovaná v roku 2008 bola vyvolaná práve traumatickým zážitkom, ktorý mal prežiť podľa svojho tvrdenia dňa 22.05.2001 a nemohla ju vyvolať aj iná prežitá životná traumatizujúca situácia.

Súd sa zaoberal i znaleckým posudkom, ktorý bol vypracovaný pre účely trestného konania znalkyňou z odboru písmostaectva PhDr. PaeDr. Erikou Strakovou. Zo záveru tohto znaleckého posudku vyplýva, že podpisy na listinách, ktorých neplatnosti sa žalobca domáha vykazujú znaky napätia a nátlaku, čo nasvedčuje tomu, že boli vyhotovené nedobrovoľne a pod vplyvom určitého nátlaku.

Na pojednávaní vypočutá znalkyňa uviedla, že pracuje so špeciálnou technikou a využíva špeciálnu metódu, pridržala sa zistenia, na ktoré poukázala v znaleckom posudku a doplnila, že sporné podpisy vykazujú znaky napätia, sú ploché a neživotné, z čoho vyvodzuje, že boli vykonané pod nátlakom a zrejme i pod veľkým stresom, konkrétnejšie ale k tomu, o aký stres sa jedná sa nevedela vyjadriť. Napätie podpisu ustálila z morfológických zmien a ostrých uhlov s tým, že zmena podpisu nemohla nastať iba pôsobením stresu, ktorý by u žalobcu súvisel s rozdielnymi názormi na rozvoj spoločnosti, ktorej je spoločníkom. Znalecký posudok založený na novej metóde súdneho písmostaectva je podľa znalkyne odrazom podpisujúcej sa osobnosti a v závere posudku na strane 9 tretí odsek zhora konštatuje, že „sporné podpisy boli vyhotovené v neštandardných podmienkach, ktoré sa z pohľadu pisateľa dali charakterizovať ako stresujúce, nátlakové, traumatizujúce“.

Napriek tomu ale podľa názoru súdu nie je možné jednoznačne vysloviť, že napätie, ktoré znalkyňa zistila z podpisu na dokumentoch bolo spôsobené výlučne žalobcom uvádzaným únosom a nie v tom čase aktuálnymi okolnosťami, ktoré u neho mohli vyvolať udalosti, ktoré práve prežíval, a ktoré súviseli s prevodom jeho obchodného podielu v spoločnosti na inú osobu a za ktorý prevod mu bola podľa zmluvy vyplatená odplata.

Žalobca predložil súdu i uznesenie Prezídia policajného zboru MV SR ČVS:PPZ-49/NKA-PZ-BA-2012 zo dňa 15.08.2014, ktorým bolo konanie prerušené s odôvodnením, že sa nepodarilo zistiť skutočnosť oprávňujúce vykonať trestné stíhanie voči určitej osobe. K uvedenému žalobca zdôrazňoval, že ak by bolo nepochybné, že sa skutok nestal, tak sa konanie zastaví, čo je i citácia výpovede v konaní vypočutého svedka B., ale nakoľko je trestné konanie a tiež prebiehajúce vyšetrovanie len prerušené, nemožno skonštatovať, že by sa skutok nestal.

Súd pred skončením dokazovania vyzval právnych zástupcov účastníkov aby sa vyjadrili k vykonanému dokazovaniu, k právnej stránke veci a k zhrnuli návrhy.

Žalobca trval na tom, aby súd vo veci nerozhodoval a prerušil konanie do skončenia konania vedeného na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 7T/36/2010 a ešte zopakoval výsluchy už vypočutých svedkov, pretože nevypovedali pravdu. V ostatnom zotrvala na svojich vyjadreniach k veci, zdôraznila, že psychiatrický posudok ako i písomznalecký posudok potvrdili existenciu posttraumatickej poruchy a napätia pri podpise listín u žalobcu, ktoré boli vyvolané jeho únosom na neznáme miesto. Žiadala návrhu vyhovieť, pretože žalobca bol napriek nepravdivým výpovediam niektorých svedkov k podpisu prinútený, nekonal slobodne, preto sú žalované úkony absolútne neplatné. V závere vyslovila presvedčenie, že sa v budúcnosti podarí preukázať spáchanie trestného činu, ktorým bol žalobca poškodený.

Právny zástupca žalovanej žiadal návrh zamietnuť s tým, že znalkyňa PhDr. PeaDr. Straková v posudku pripustila, že sa nemuselo jednáť o nátlak, ale mohlo ísť i o váhanie súvisiace s prevodom obchodného podielu na žalovanú a ávery posudku nekorešponujú s tým, ako ich prezentuje žalobca.

Súd na návrhy súvisiace so zopakovaním výsluchov už vypočutých svedkov neakceptoval vzhľadom na to, že pri výpovediach vypočúvaných svedkov bol žalobcu i jeho právna zástupkyňa prítomná a bolo im umožnené klásť otázky. Právna zástupkyňa žalobcu napriek poučeniu súdu o navrhnutí a označení všetkých svedkov, ktorých žiada vypočuť a dôkazov, ktoré navrhuje vykonať priebežne na jednotlivých pojednávaniach predkladala ďalšie návrhy a označovala svedkov, ktorí by mohli k veci podľa jej názoru uviesť významné skutočnosti s tým, že sa o ich existencii postupne dozvedala a získavala stále ďalšie dôkazy, ktorými by sa zabezpečilo riadne vyšetrovanie okolností únosu žalobcu, a tým aj jeho prinútenie k podpisu predmetných listín. Rovnako súd neakceptoval ani návrh žalobcu na prerušenie konania do doby, kým nebude rozhodnuté v trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Trnava, pretože už rozhodnutím odvolacieho súdu vydanom v tomto konaní pod č.k. 4Obo/33/2013 - 1271 zo dňa 30.05.2014 bolo rozhodnutie o prerušení konania z dôvodu neopodstatnenosti odvolacím súdom zrušené a vec bola vrátená s pokynom, aby súd o veci konal a rozhodol.

Podľa § 120 ods. 1 O.s.p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Civilné súdne sporové konanie sa spravuje prejednávacou zásadou, čo znamená, že dôkaznú povinnosť a dôkazné bremeno znášajú účastníci konania, oproti nespоровému konaniu, ktoré sa riadi zásadou vyšetrovacou, kedy je súd zodpovedný za zistenie skutkového stavu a je jeho povinnosťou splniť bez ohľadu na dôkazné návrhy a aktivitu účastníkov všetky skutočnosti potrebné pre zistenie skutkového stavu.

Predmetné konanie je sporovým konaním, v ktorom účastníci majú procesnú dôkaznú povinnosť, kedy musia preukázať, že nastali skutočnosti významné z hľadiska hmotného práva k tomu, aby uniesli dôkazné bremeno. Žalobca mal v konaní preukázať, že zmluvu o prevode obchodného podielu, ako právny úkon nepodpísal slobodne a vážne, ale pod nátlakom, na základe čoho sa jedná o úkon absolútne neplatný (§ 37 Obč. zák.).

Súd vyhodnotil všetky v konaní zistené a pre rozhodnutie podstatné skutočnosti a to jednotlivo i v ich vzájomnej súvislosti a nezistil existenciu psychického ani fyzického násillia smerovaného voči žalobcovi, ktorým mal byť proti svojej vôli donútený k podpisu listín.

Žiaden zo svedkov, ktorých súd vypočul a ktorých navrhoval žalobca existenciu násillia a nevôle u žalobcu nepotvrdili, niektoré výpovede ju dokonca vylúčili, napr. tvrdenie žalobcu o spútaní pri podpisovaní.

Vzhľadom k tomu súd nemohol zohľadniť a vychádzať iba zo subjektívneho postoja a tvrdenia žalobcu, podľa ktorého listiny podpísal na jemu neznámom mieste, na ktoré bol unesený a pod hrozbou násillia, ktorým mu hrozili neznáme osoby, ale musel pri rozhodovaní objektívne posúdiť i ostatné z dokazovania vziденé skutočnosti, na ktoré poukázal vyššie a po vyhodnotení ktorých dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

O trovách konania súd s poukazom na ust. § 151 ods.3 Os.p. nerozhodol s tým, že o nich rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Senátom konajúceho súdu bolo toto rozhodnutie prijaté v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu k Najvyššiemu súdu SR v Bratislave.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.